

כחאן יונס

פתחיה אלפאדי, שיצאה להגן על אורחיה, מתברר ננת בידה הפצועה כתוצאה מידיית האבנים.

אתן לך דוגמה: ב'65' הומונתי לסוריה עלידי ממשלת הבעת, זמן קצר אחרי ש' עלתה לשלטון. נפשתי עם כל אנשי הממ' שלה, אבל לא רק איתם. דיברתי גם עם ה' אפוזיציה. היה שם אחד, מוניף אלגואז,

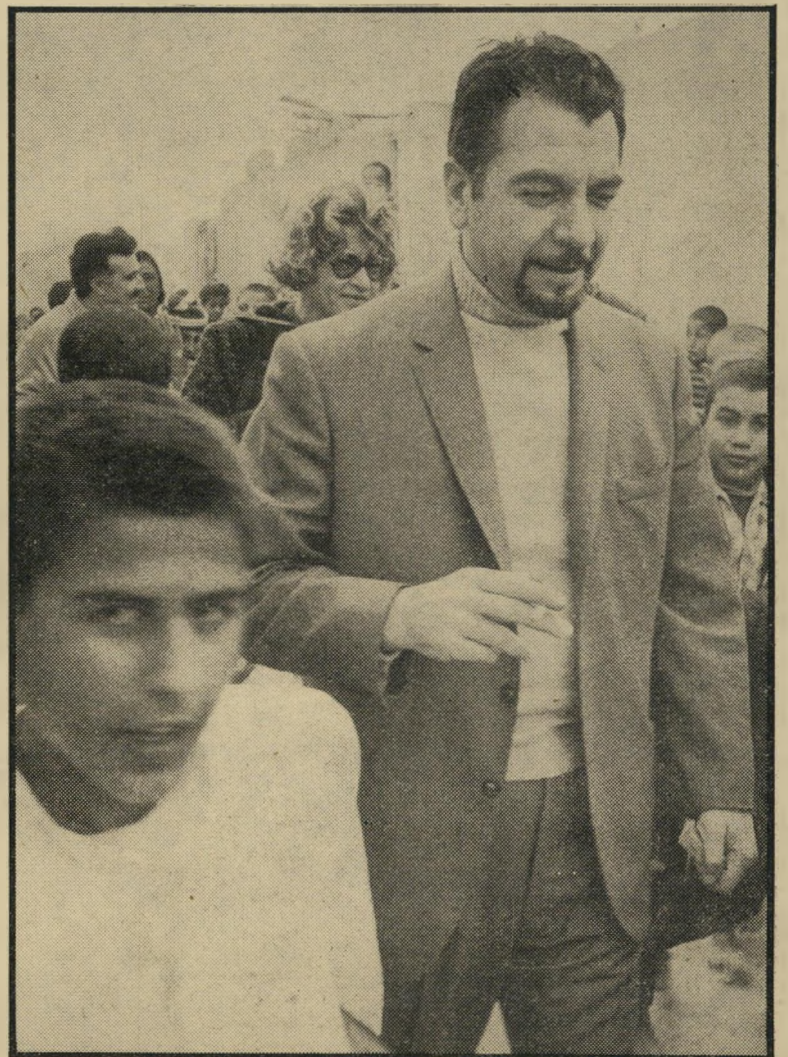
מזכיר הבעת הקודם, שירד למחלת ושהי משטרה חיפשה אותו. היכרתי אותו בוועידת הפיסגה בקובלנקה. מצאתי דרך אליו ב' סוריה, ראינתי אותו, ופירסמתי את דבריו בהבלטה. זה שיגע את הממשלה. מאז אסרו עלי להיכנס לסוריה.

הידידות המפורסמת ביותר שלך, אם אינני טועה, היא זו עם עבד אל-נאצר. מתי פגשת אותו לראי שונה?

— לפני שש שנים. הוא קיבל אותנו — את אשתי ואותי — בביתו בקאהיר; לשיחה שנועדה להיות רישמית וקצרה. בדרך אליו, במכונית, הסבירו לנו חסנין הייכל, שזה לא היה פשוט לסדר פגישה זו; שיהיו בוודאי עיתונים ותחנות-שידור בעולם הערבי שית' קפו את עבד-אלנאצר על השכסים לראיון זה.

הגענו לביתו של עבד-אלנאצר ב'8.30 ב' ערב, ונשארו עד הצות. השיחה התנהלה בשני שלבים: החלק האישי, שמעולם לא גיליתי את תוכנו, והחלק הרישמי — אותו פירסמתי. ייתכן שהעובדה שאני מדבר את שפת הארץ עזרה ליצור את הקונטקט ביני-נו. אבל אין ספק גם, שעבד-אלנאצר הוא איש-שיחה מקסים, היודע לשבות את בני שיחו. כשקמנו ללכת, הפציר בנו להישאר עוד. "תראו, אשתי וילדי באלכסנדריה בנו" פשו. יש לי כאן בית גדול, ואני לבדי. תיש' ארו עוד קצת".

כעבור יומיים באו התגובות הראשונות. (המשך בעמוד 18)

החוצה - נכבוד כן הסתיימה התקרית. שלום כהן יצא אל הנערים הנטערים, קרא להם שהם מביישים את מסורת הכנסת האורחים ומכתימים את שם כל הפלסטינים. "עיתונאים יש לקבל במחאות-כפיים ולא ב' אכנים!" — אמר להם — וכך אומנם קרה, כאשר יצאה כל הפמלייה בחזרה לכביש הראשי. רולו נראה צועד בראש, אחריו (במשפך-ישמש) אשתו רוזי. משמאל — שלום כהן.

הרבי מוזיניץ' ונכדו החתן גם סעודה לעניים

במדינה

רת

משמח נכד

עם נכבדה

אשרי עין ראתה כל אלה, כיום שנכפל בו כי טוב, התאספו רבבות אלפי ישראל, אנשים נשים וטף, למגודלם ועד קוטנם, לקראת קדישא בני-ברק, לכבוד חתונת נצר לגזע קדושים, הבחור החכם המהולל והמופלג הרב מנחם-מנדל, נכדו של קודש הקדושים הרבי מוזיניץ.

לכבוד היום לבשו כל אנשי שלומנו קפוטות של משי שחור ומבהיק, גרבו אנפילאות צחורות וחבשו שטרמלים של פרווה. ויבואו כולם בקול המון חוגג, צוה: לים ושמיחם, שרים ומנגנים, מרקדין י' מזמרין, לקיים מה שנאמר: "קול רינה וישועה באהלי צדיקים."

חברים טובים. רבי חיים-מאיר האי גר בן 84, הרבי מוזיניץ, שחצרו שוכי נח בבני-ברק, הוא כיום לא רק זקן הסגל האדמורי, אלה גם הרבי החסידי העשיר ביותר בעולם כולו. כמו כל ראש-שבט נכבד מגדל גם האדמור הישישי עשורת נכדים, ובהגיעם לפירקם, בגיל 16, הוא משרך אותם עם נכדים ובנים של אדמורי רים מפורסמים אחרים.

בשבוע שעבר נערכה שוב חתונה גדולה בחצרו של הרבי מוזיניץ. היתה זאת ה' חתונה הגדולה ביותר מכל מה שראתה החצר עד היום. הסיבה: הפעם התחתנו שני נכדים של הרבי בכתי-אחת. בן-בתו נשא את בת-בנו.

בני-הדוד גדלו שניהם בחצר. כשהיו תינוקות היו אפילו חברים טובים. אבל כאשר מלאו למנחם ארנסטר, בן בתו של הרבי מוזיניץ, שלוש שנים, חדל לשחק עם ילדות. הוא החל ללמוד בישיבה של סבו, כשאת ראשו עוטר שטרמיל מפרווה יקרה. רק לפני חצי שנה חודש הקשר בין הנער והנערה, בני-הדוד שגדלו באותה חצר: מנחם ארנסטר התארש עם היגדה האגרי.

השבוע הוקצתה בחצר דירה מיוחדת בשביל הזוג, שאליה הם נכנסו למחרת ליל-החתונה.

לכבוד החתונה הגדולה נשחטו כ'5000 עופות. בכל פינות קריית ויזניץ הועמדו חביות יין בשביל הקהל הרב. אלפי גורות ציבעוניות האירו את הקרייה התוגגת.

התרגשות רבה קמה בקרב הקהל העצום שהצטופף מסביב לחצר הרבי, כאשר הסבא הישישי של החתן והכלה, שהותקף בשיתוק לפני כשנתיים, קם לפתע מכורסתו ויצא בריקוד מול הכלה.

ניגונים וריקודים.

חסידות ויזניץ נוסדה לפני כ'130 שנה בעיירה הקטנה ויזניץ, בגבול רומניה ופולניה. מייסד ה' שושלת, הצדיק רבי מנחם-מנדל, שהחתן מנחם ארנסטר נושא את שמו, היה בנו של אחד מתלמידי יוצר תנועת החסידות רבי ישראל בעל שם-טוב. הוא הפיץ את החסי' דית בעיקר בין היהודים יושבי הכפרים והעיירות הקטנות. יהודים אלה לא הצטיינו בלמנות יתרה ולכן הסביר להם רבי מנחם-מנדל מוזיניץ את שיטת החסידות באמצעות ניגונים וריקודים. מאז שומרת שושלת ויזניץ על מסורת הניגונה והריקוד. גם הרבי הנוכחי של חסידי ויזניץ,

הרב חיים-מאיר האגרי, הלחין עשרות מנגיני נותריקוד המושרות בעולם כולו.

לפני כ'25 שנה העביר הרבי את חצרו לבני-ברק. הוא בנה כאן בשביל חסידיו שיכון גדול ובתי-חרושת רבים. חסידי ויזניץ עובדים במפעלי היהלומים של הרבי, ובשבתות הם באים להתפלל בבית-הכנסת הגדול במרכז השיכון. הרבי גם בנה ישיבה גדולה ובה לומדים כ'500 בחורים.

ההווי של העיירה ויזניץ שעל גדות ה'

תמונת השבוע

תמונה זו, שצולמה השבוע בעת פתיחת קו אגד לטורדות-השלג בחרמון, מראה פעוט שהובא לשם על-ידי הוריו. סימן סספורט הגלישה הפך לעממי בישראל, ופלישות-הה' מונים לחרמון ייהפכו לתופעת-קבע בארץ.

נהר שרמוש המהווה קריגבול בין פולין לרומניה, נשמר בקפדנות גם בקרייה ה' ישראלית, החסידים מתלבשים כמו לפני 100 שנה, מדברים אידיש ומחנכים את ילדיהם בחדר. במרכז חייהם עומד הרבי הפיקה, המוסיף להלהיב את חסידיו ב' שירים ובריקודים הנמשכים לעיתים שש' שבועות רצופות.

לנכדים ולנכדות שגדלו בחצר מתייח' סים כאל נסיכים במשפחה מלכותית.

סעודה מיוחדת.

במשך ימי החתונה ערך הרבי סעודה מיוחדת לעשרות קבצי נים מרופטים שגהרו לבני-ברק. נערכו לפניהם שולחנות מפוארים, ומלצרים הגישו להם סעודה דשנה. בראש השולחן ישבו ה' חתן והכלה, עם הוריהם. הקבצנים יצאו בריקודים, ולפני שהתפזרו קיבל כל אחד מהם מתנה מיוחדת מידי הרבי, מעט' פה ובה 25 ל"י.